

Un pasaj din Istoria Românilor I referitoare la descoperirea a ceea ce se apreciază a fi tezaure de aur ori de obiecte de lux (pe atunci, perle de sticlă) are specificație cu privire și la datarea acestor tezaure. Comentăm aspectele legate de aparență, nu de context.

Este vorba de tezaurele de la Șmig, lângă Mediaș și de la Țufalău, Sfântu Gheorghe, precum și cel de la Perșinari Dâmbovița. La Șmig și Țufalău s-a descoperit și aur brut. Ele sunt considerate tezaure tribale.

Care este neclaritatea ? Tezaurul de la Țufalău, Sfântu Gheorghe include un număr mare de topoare din aur (considerate de ceremonie), iar cel de la Perșinari un pumnal de aur și topoare de argint, de asemenea de ceremonie.

În realitate, turnarea aurului și argintului sub formă de topoare și respectiv de pumnal permitea transportul unui tezaur prin teritorii nesigure, unde nu exista Lege. Ori reprezenta o captură de la negustorii armeni ori sefarzi care făceau comerț și speculau și cursul aurului (destinat plății tributului).

Opinăm că datează din perioada medievală și constituie fie rodul unei exploatări aurifere în arendă, fie rezultatul unei capturi. Deținătorii și-au asumat o schimbare de identitate (inclusiv etnică) și poate o schimbare lingvistică. De ce între sași și secui ? Poate le părea mai în siguranță. Ideile nu costă, nu ? Dar ce ne costă ? Deosebirea binelui de rău ne costă ?

Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet